

MOJE OSMINOHĀ• FOBIE

PĀjtek, 29 duben 2016

Vymetala jsem bobky, horní polovinu tĀ›la vsunutou do králíkárny. Tak nĀ›jak nepatĀ™iĀ•nĀ› se mi nĀ›co houpalo u levého oka. Asi bobek, Ā™ekla jsem si a otoĀ•ila hlavu. TĀ›snĀ› u mého nosu sedĀ›l obrovský pavouk. MĀ›j mozek, zaplavený stresovými hormony, vydal pĀ™íkaz "útĀ›k" (ještĀ›Ā¾e ne "útok", to by vzhledem k bezprostĀ™ední vzdálenosti od objektu znamenalo pavouka pĀ™ekousnout), díky Ā•emuĀ¾ jsem si rozrazila hlavu o kotec a zadĀ›lala si na celoĀ›ivotní fobii.

KaĀ›dý nĀ›jakou máme. NĀ›kdo se bojí myši, jiný nemĀ›Ā¾e jezdit výtahem, tĀ™etí nesnáš Ta moje má osm nohou. Ā›íká se jí arachnofobie. Fobie nemívají reálný základ. Já vlastnĀ› celkem nic proti pavoukĀ™ nemám. Jsou pĀ™eci vesmĀ›s uĀ›íteĀ•ní a neškodní. Jen kdyby nemĀ›li tak chlupaté nohy! Ano, to je on Ty nohy! Ty mi vadí nejmíc. ĀCetyĀ™i páry dlouhých svalnatých nohou pokrytých chloupky, které by tak rychle mohly probĀ›hnout po mé ruce aĀ¾ na obliĀ•ej a tam se zastavit. Skoro cítím jemný dotyk koncových Ā•lánkĀ™ na mém nose. Brrrrr....

NetĀ™esu se odporem pouze pĀ™ed malými exemplĀ™i tak do jednoho centimetru. Zato jejich vĀ›tši kámoš to je má noĀ•ní mĀ™ra. Jako dítě jsem nesnášela výpravy do sklepa pro kompoty. Osminohé stíny sedĀ›ly v kaĀ›dém koutĀ› a co bylo horši, schovávaly se za lahvičky se zavaĀ™enými chrupkami, pro které mĀ› máma poslala. Slézala jsem po schodech opatrnĀ›, jako bych se plíĀ¾ila minovým polem. Sledovaly mĀ› desítky oĀ•i. Pomalu jsem si vybrala nejbezpečnĀ›ji vyhlíĀ¾ející zavaĀ™ovaĀ•ku a poĀ•ala do ní opatrnĀ› šouchat. Dobrý, nic. Vzala jsem lahev za vĀ› ĀCerné noĀ¾ky se neslyšnĀ› rozebĀ›hly po skle, já zaĀ™vala, upustila tĀ™ešnĀ› na zem a vyĀ™ítla se ze s by mĀ› pĀ™epadl samotný Spiderman. KdyĀ¾ ztráty na zavaĀ™eninách pĀ™ekroĀ•ily únosnou míru, pĀ™estala mĀ› má sklepa posílat. Nephila sp.zdroj: <http://www.dannedsjur.com>

O mnoho let pozdĀ›ji jsme s muĀ¾em odjeli do Austrálie. Nemohla jsem si vybrat kontinent pro mou fobii vhodnĀ›jši. V Austrálii Ā›ije nejvĀ›tši poĀ•et tĀ›ch nejobrovitánštĀ›jši a nejjedovatĀ›jši pavoukĀ™ na světě. TĀ™eba takový funnelweb. Odporný, Ā•erný, velký chlupatý a jedovatý tvor. Po jeho kousnutí má Ā•lovĀ›k na záchranu Ā•as o minut do jedné hodiny. V dobĀ› našeho pobytu vyhoĀ™ela farma zamĀ›Ā™ená na chov funnelwebĀ™ a produkci obranného séra. Ve sdĀ›lovacích prostĀ™edcích Ā¾adali amatérské lovce, aby pomohli obnovit chov a pĀ™inĀ›eli pavouky na farmu. Doufala jsem, Ā¾e si mĀ›j muĀ¾ nebude chtít pĀ™ivyďlat.

NaštĀ›stí nechtĀ›l. PĀ™esto jsem se souĀ›ití s pavouky nevyhnula. Na naši verandĀ› se jednoho dne obje ohromná pavuĀ•ina. UprostĀ™ed sedĀ›lo stvoĀ™ení velikosti kávového podšálku se Ā¾lutým zadeĀ•kem a velmi dlouhými nohami. Sice nebyly ani moc svalnaté, ani pĀ™íliš chlupaté, ale i tak vzbuzovaly respekt. Pavouk v domĀ› znamená štĀ›stí, zabít ho naopak pĀ™inĀ›smĀ›lu. I pĀ™es mé protesty tedy Nephila, jak se tvor jmenoval, na verandĀ› zĀ›stala. Po Ā•ase jsem si na ni zvykla. Dokonce jsem byla schopná ji pozorovat ze vzdálenosti nĀ›kolika centimetrĀ™. Párkrát jsem se i pĀ™emohla a prstem se dotkla jejího Ā¾lutĀ› sametového zadeĀ•ku. Nephila, jak je pro její druh zvykem, vĀ›dycky divoce rozkmitala svou pavuĀ•inu, aby odradila pĀ™ípadného útoĀ•níka. Byla to skoro legrace.

PavouĀ•ice s námi Ā¾ila pokojnĀ› celý rok, neĀ¾ jsme její mrtvolku našli v koutĀ› verandy. PodezĀ™ívali jsme z v sousedy. Lidé Ā›ijící v rodinných domcích na pĀ™edmĀ›stí si totiĀ¾ velice potrpí na jednotlivou úpravu pĀ™edzahrádek, kterou nenarušuje. SíĀ› nájemnice mĀ›Ā™ila v prĀ™mĀ›ru asi jako kolo od vozu a stĀ™íbĀ™itĀ› zĀ™ila do vzdálenosti mnoha desítek metrĀ™, takĀ¾e rozhodnĀ› nepatĀ™iĀ•nou skvrnou na tvĀ™i pĀ™edmĀ›stské jednotvárnosti byla. S lítostí jsem pohĀ™bili. Byla jediným pavoukem, kterého jsem kdy v Ā›ivotĀ› mĀ›la ráda. MoĀ›ná i proto, Ā¾e nikdy netouĀ¾ila skoĀ•it na ruku, rozebĀ›hnout se po ní a zastavit se uprostĀ™ed mého obliĀ•eje...

UĀ¾ jsem se zmĀ›nila o obrovských nephilích pavuĀ•inách. PatĀ™í k nejvĀ›tším a nejpevnĀ›jším na světě. TvĀ›rci jsou schopní do nich ulovit i malé ptáky. Na nĀ›kterých místech v australské buši narazíte na stovky sítí nataĀ›ených mezi stromy vzdálenými nĀ›kolik metrĀ™. Tedy není úplnĀ› dobrý nápad do nich zrovna narĀ›et, zvláš pokud máte hrĀ›zu z pavoukĀ™. Na jednom z výletĀ™ jsme se na takové místo dostali. Dva metry široká cesta byla pĀ™ehrazena tolika pavuĀ•inami, Ā¾e to pĀ™ipomínalo pĀ™ekáĀ¾kovou dráhu. Z pochopitelných dĀ›vodĀ™ jsem kráĀ• jako druhá, kopírujíc muĀ¾ovy shyby a pĀ™ískoky. Ale pak jsem udĀ›lala chybu. Lepkávlákna se mi nalepila od brady aĀ¾ po kolena. PĀ™ipadala jsem si jako moucha, ztuhlá dĀ›sem. HrĀ›zou jsem se nemohla hýbat, pouze jsem ze sebe vydávala neartikulované skĀ™eky, které pĀ™imĀ›ly mého muĀ¾e se otoĀ•it. Pamatuju se, jak ze mĀ› rval pavuĀ•inu dolĀ™. Dupala jsem jak šílenec a Ā™vala: "Dej to pryĀ•!" ještĀ› dlouho poté, co uĀ¾ na mnĀ› nebylo jediné vláknko. NaštĀ›stí obyvatel téhle síť, kterou jsem zniĀ•ila, v tu dobu zĀ™ejmĀ› spal v nĀ›které z dutin ve stromech lemujících cestu. Z pĀ™edstavy, Ā¾e by byl doma a své obydlí bránil, mám husí kĀ›Ā¾i ještĀ› teĀ•.

Naše souĀ•asnĀ› pĀ™sobištĀ› je naštĀ›stí pavoukĀ™ celkem prosté. Stepní osminozí tvorové mají pĀ™íjatelnou velikost, která mĀ› nenutí vyskakovat do vzduchu a vĀ™eštĀ›t. TakĀ¾e pevnĀ› vĀ›Ā™ím, Ā¾e moje dĀ› pavoukĀ™ vypĀ›stují pĀ™átelštĀ›jši vztah, neĀ¾ já. Na druhou stranu doufám, Ā¾e k nim nebudou familierní pĀ™íliš. Máloco by mĀ› vyvedlo z míry víc, neĀ¾ vĀ›ta: "Maminko, já budu chovat sklípky, podívej!" MARKĚTA HRDOUŠKOVĀ

